

Mening, naar den bestemmer, at ethvert af Rigsdagens Thing selv godkender eller forkaster Valgbrevene, og vi ere derfor i dette Dieblis og siden, naar Spørgsmaalet foreligger muligvis yderligere oplyst, kaldede til at afgjøre, om Valgbestyrelsens Formands Ledelse af Valghandlingen i Årsens den 3die Januar har været af den Beskaffenhed, at den har været egnet til at give Valget et urigtigt Udfald. Jeg skjønner ikke rettere end, at der er al Sandsynlighed for, at Negtelsen af Ordet til den faldne Kandidat kan have haft en saadan Virkning. Derfor er jeg meget villig til at stemme for Valgets Udsættelse, idet jeg tror, at der hurtigt vil kunne foreligge — og det vil jeg sætte Pris paa i det Hele taget med Hensyn til det Udvalgs Arbejde, der skal udsættes — et Resultat, en Indstilling med Hensyn til dette Valg, og min Afstemning kan jeg for Dieblisset ikke anse for at være tvivlsom. Jeg vil dog sige til, at der i Afdelingen end yderligere blev stillet det kommende Udvalg en Op-gave endnu — og det vil jeg anføre som en Grund for Henvisning til Udvalget — nemlig den, at man skulde undersøge, hvilke Præcedenser der foreligger i Folkethingets tidligere Praxis for et Tilfælde som dette, om der maatte være fore-gaaet noget Eignende tidligere, og da, hvorledes Folkethinget havde behandlet et saadant Tilfælde. Det har ikke været mig muligt i den Tid, der er forløben, siden Afdelingen behandlede Sagen, at kunne trænge tilbunds heri saaledes, at jeg derom har kunnet oplyse Noget. Det eneste Tilfælde, jeg har truffet paa, var et Valg for 6—7 Aar siden, hvor Formanden for Valgbestyrelsen havde negtet nogle af Stillerne Ordet paa et Tidspunkt, da han mente dem uberettigede til at faae Ordet. Folkethinget udtalte sig den Gang — jeg erindrer det saa meget nøiere, som jeg var Ordfører for den Afdeling, der paatalte det — som det synes, enstemmigt for, at en saadan Indgriben i det frie Ordliste paa Valgtribunen fra Valgbestyrelsens Formands Side ansaa man for at være urigtig. Her foreligger et Tilfælde af langt grovere Art, idet det er selve Kandidaten, hvem Ordet blev negtet paa et Tidspunkt og overfor et Spørgsmaal, som unegtelig i Valgkredsens maa antages at have en meget stor Betydning for Valgerne. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Valgets Udsættelse.

N. Andersen: Den ærede sidste Læser (Bossen) mente, at jeg havde været hensynsløs mod en fraværende Mand, som her er Tale om. Jeg har ganske vist kritiseret hans Klage, men Klagen er jo ikke fraværende, hans Landsprodukt have vi her, og han mangler ikke Forvarere her i Thinget, dersom Kritikken over hans Klager er uberettiget. Den ærede Læser mente, at det ikke var Noget at tale om, at disse Klagepunkter havde vist sig at være urigtige, eftersom Hr.

Sørgen Pedersen selv havde erklæret, at han ikke tillagde dem nogen videre Betydning. Men her kommer det ærede Medlem selv ind paa samme Maade at forhandle paa, som Sørgen Pedersen klager over, thi det, som det ærede Medlem her siger, at Sørgen Pedersen har sagt, gælder kun to Klagepunkter. Det gælder Manden, der har været i Forbedringshuset, og Kjøbmændene, der skulde have bestukket deres Dagleiere; men efterat det er sagt, kommer Sørgen Pedersen og siger: „Derimod skal jeg fremhæve, at den Valgliste, som Søby-Lurup Kommune benyttede, ikke var den samme, som paa lovbefalet Maade havde været fremlagt til Østersyn, men en anden, afskaffet efter Valgmandsvalget ifjor Efteraar, og at derved i det Mindste een Mand,“ — det forud-sattes altsaa, at der gjerne kan være flere — „der vilde have stemt paa mig, blev afvist, fordi hans Navn ikke fandtes paa den ny Liste, hvorimod han tidligere havde været paa Valglisten og stemt.“ Det er et af de Punkter, om hvilke Sørgen Pedersen ikke siger, at det ikke har Noget at betyde, men som han netop fremhæver stærkt, og da er det, at jeg siger, at det ikke er nogen rigtig Maade at føre sin Klage paa. Thi han kunde og maatte vide, at denne Mand ikke har været paa dette Mars Valgliste, men desuagtet giver han det Udseende af, at han har været paa den og er falden bort og mulig flere med ham. Det er det, jeg siger, er en Maade at klage paa, som har en vis psykologisk Betydning.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Gulstein-Ledreborg) anførte nu de Grunde, der havde bevæget ham til at udtale sig saaledes ved Mødet i Årsens den 28de December, som jeg har sagt, at han har gjort. Derom har jeg slet ikke tvivlet, at det ærede Medlem havde sine Grunde derfor. Han udtalte dem ikke dengang. At han nu kommer med dem, kan være meget naturligt; thi det var af den Slags Udtalelser, som der vel kunde være Anledning til yderligere at begrunde, og jeg forundrer mig slet ikke over, at det ærede Medlem gjorde det. Men naar det ærede Medlem vil benegte, at det er rigtigt, hvad jeg har sagt, at han udtalte, nemlig, at han i hvert Fald vilde stemme imod, at de fik en Sernbane til Årsens, dersom de ikke valgte en Venstremand, er det Noget, som jeg paa det Bestemteste fastholder. Det er jeg saa overbevist om som om nogen Ting; thi det var det Sidste, det ærede Medlem sagde i det Foredrag, hvormed han sluttede, saa det forandrer ikke Sagen, at det ærede Medlem nu anfører sine smukke Grunde, hvorsfor han udtalte sig saaledes. Det skal han have Lov til for mig; jeg skal ikke i mindste Maade angribe hans Grunde. Jeg fastholder kun, at han har udtalt sig, som jeg har sagt. Naar han dernæst paastaar, at hans Udtalelse var foranlediget af et Angreb paa Sørgen Pedersen, siger jeg Nei. Den var ikke foranlediget